

toetuskõlbliku pindala vastavalt liikmesriigis selle määruse artikli 34 kohaselt toetusõiguste aktiveerimisel kasutatud, kuid hiljem komisjoni poolt tagasi lükatud mõõtmismeetodile?

(¹) Nõukogu 19. jaanuari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 73/2009, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, muudetakse määruseid (EÜ) nr 1290/2005, (EÜ) nr 247/2006, (EÜ) nr 378/2007 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1782/2003 (ELT L 30, lk 16).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 7. märtsil 2013 — HaTeFo GmbH versus Finanzamt Haldensleben

(Kohtuasi C-110/13)

(2013/C 147/21)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja ja kassatsioonkaebuse esitaja: HaTeFo GmbH

Vastustaja ja vastustaja kassatsioonimenetluses: Finanzamt Haldensleben

Eelotsuse küsimused

1. a) Millistele nõuetele peab vastama ühine tegutsemine komisjoni 6. mai 2003. aasta soovitus 2003/361/EÜ mikroettevõtjate ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate määratlemise kohta (¹) (edaspidi „VKE soovitus“) lisa artikli 3 lõike 3 punkti 4 tähenduses: kas sellisel juhul on piisav juba igasugune ettevõtlusega seotud ühine tegutsemine mõlemas ettevõtjas osalevate füüsiliste isikute vahel, mis toimub ilma vaidlusteta või vastupidiste huvide ilmsikstulekuta, või peab olema näha, et nende isikute tegevus on kooskõlastatud?
- b) Juhul kui on vajalik kooskõlastatud tegevus: kas seda saab järeldada juba üksnes tegeliku koostöö alusel?

2. Kas juhul, kui ei ole kohustust koostada konsolideeritud aastaaruannet, peab küsimuse puhul, kas ettevõtja on teise ettevõtjaga seotud ühe isiku või ühiselt tegutseva füüsiliste isikute rühma kaudu, lisaks VKE soovitus lisa artikli 3 lõike 3 punktis 1 nimetatud „suhete“ formaalsele kontrollile veel hindama kogu majanduslikku olukorda, mille puhul tuleb analüüsida asjaomaste ettevõtjate puhul selliseid aspekte nagu omandisuhted — eriti osade omaniku kuulumist kindlasse perekonda —, osaluste jaotust ja majanduslikku integratsiooni ning eelkõige tegevjuhtide isikute identsust?
3. Juhul, kui formaalsest kontrollist kaugemalemineva koguhinnangu andmine majanduslikule olukorrale on võimalik ka kehtiva VKE soovitus puhul: kas selle tingimuseks on kavatsus või vähemalt kahtlus, et soovitakse hoida kõrvale VKE määratluse kohaldamisest?

(¹) ELT L 124, lk 36.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Arbeidshof te Antwerpen (Belgia) 11. märtsil 2013 — Theodora Hendrika Bouman versus Rijksdienst voor Pensioenen

(Kohtuasi C-114/13)

(2013/C 147/22)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Arbeidshof te Antwerpen

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Theodora Hendrika Bouman

Vastustaja apellatsioonimenetluses: Rijksdienst voor Pensioenen

Eelotsuse küsimus

Kas seda osa Madalmaade elanikule makstavast AOW-hüvitisest, mis põhineb kindlustusperioodil, mil sellel Madalmaade elanikul on õigus tavalise taotluse alusel loobuda Madalmaade kindlustussüsteemist ning sellega seotud kindlustusmaksete tasumisest ning ta on seda piiratud ajavahemikul ka tõepoolest teinud, tuleb lugeda vabatahtliku jätkuva kindlustuse alusel makstavaks hüvitiseks määruse nr 1408/71 (¹) artikli 46a lõike 3 punkti c tähenduses, mistõttu seda ei saa 21. detsembri 1967. aasta Belgia kuningliku määruse, mis reguleerib üldiselt töötajate

vanadus- ja toitjakaotuspensionide süsteemi, artikli 52 § 1 punktis 1 sätestatud kattumise välistamise normi kohaldamisel arvesse võtta?

(¹) Nõukogu 14. juuni 1971. aasta määrus (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaal-kindlustuskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pereliikmete suhtes (EÜT L 149, lk 2; ELT eriväljaanne 05/01, lk 35).

Versalis SpA ja Eni SpA 15. märtsil 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 13. detsembril 2012. aasta otsuse peale kohtuasjas T-103/08: Versalis SpA, varem Polimeri Europa SpA, ja Eni SpA versus komisjon

(Kohtuasi C-123/13 P)

(2013/C 147/23)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellandid: Versalis SpA, Eni SpA (esindajad: advokaadid M. Siragusa, G. M. Roberti, F. Moretti, I. Perego, F. Cannizzaro, A. Bardanzellu, D. Durante ja V. Laroccia)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

— Tühistada täies ulatuses või osaliselt Euroopa Liidu Üldkohtu 13. detsembri 2012. aasta otsus osas, milles sellega jäeti rahuldamata hagi, mille Versalis ja Eni olid koos esitanud, ja sellest tulenevalt:

— tühistada täies ulatuses või osaliselt Euroopa Komisjoni 5. detsembri 2007. aasta otsus EÜ artiklis 81 ja EMP lepingu artiklis 53 sätestatud menetluse kohta (juhtum COMP/38.629 — Kloropreenkautšuk);

— tühistada selle otsusega Versalisele ja Enile määratud trahv või vähemalt vähendada trahvi summat.

— Teise võimalusena tühistada täies ulatuses või osaliselt kohtuotsus osas, milles sellega jäeti rahuldamata Versalise ja Eni poolt kohtuasjas T-103/08 esitatud hagi, ning suunata kohtuasi tagasi Üldkohtule sisulise otsuse tegemiseks vastavalt juhiste, mida Euroopa Kohus peab vajalikuks anda.

— Mõista käesoleva menetlusega ning kohtuasja T-103/08 menetlemisega seonduvad kohtukulud, kulutused ja tasud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Põhjendamaks oma apellatsioonkaebust eespool nimetatud kohtuotsuse peale väidavad Versalis ja Eni esiteks, et Üldkohus kaldus ELTL artiklit 101 rikkudes kõrvale asjaomasest Euroopa kohtupraktikast, et panna emattevõtja Enile süüks tema tütarrettevõtjate poolt kloropreenkautšuki valdkonnas väidetavalt toimepandud rikkumine, ja eelkõige ei pidanud kinni analüüsimise ja põhjendamise kohustusest, kui ta hindas tõendeid, mis olid esitatud selleks, et lükata ümber otsustava mõju tegelikult avaldamise eeldus, rikkudes lisaks seaduslikkuse, vastutuse konkurentsieeskirjade rikkumise eest isiklikkuse ja süütuse presumptsiooni põhimõtet, samuti kaitseõigusi ja äriühingute piiratud vastutuse põhimõtet.

Teiseks väidavad apellandid, et Üldkohus kohaldas vääralt asjaomast Euroopa kohtupraktikat, et panna Versalisele süüks Syndial S.p.A. poolt toimepandud rikkumine, ning põhjendas puudulikult seda, miks ta lükkas tagasi väited, mis apellandid esimeses kohtuastmes esitasid.

Kolmanda väitega heidavad apellandid ette seda, et Üldkohus kohaldas vääralt ning vasturääkivalt kohtupraktikast tulenevat põhimõtet kartellist sõnaselgelt lahkulöömise kohta ning rikkus *in dubio pro reo* põhimõtet leides, et EniCHEM S.p.A. osales Firenzes 12. ja 13. mail 1993 toimunud kokkusaamisel ning et 2002. aastal toimunud kokkusaamised, kus osales Versalis, olid konkurentsivastase eesmärgiga. Seetõttu andis Üldkohus väär hinnangu ning jättis teostamata sisulise kohtuliku kontrolli leides, et apellandid osalesid kartellis kogu selle kestuse vältel (st 1993. aasta maist 2002. aasta maini).

Apellandid väidavad lisaks, et Üldkohus rikkus Euroopa Liidu õigust jättes tähelepanuta rasked rikkumised, mis komisjon pani toime trahvi alussumma kindlaksmääramisel vastavalt suunistele trahvide arvutamise meetodi kohta.

Apellandid väidavad, et Üldkohus rikkus lisaks Euroopa Liidu õigust, sest ta kinnitas osaliselt Versalise suhtes korduvuses seisneva raskendava asjaolu kohaldamist ja põhjendas lisaks puudulikult oma järeldust selles küsimuses; teise võimalusena määras Üldkohus vääralt kindlaks trahvi tõstmise määra vähendamise protsendi ja kinnitas, et Eni vastutab solidaarselt ka trahvi selle osa tasumise eest, mis on seotud korduvusega.

Apellandid on seisukohal, et seejärel kohaldas Üldkohus ilmselgelt vääralt määruse (EÜ) nr 1/2003 (¹) artikli 23 lõiget 2, kui ta määras kindlaks trahvi maksimumsumma, ning jättis vääralt teostamata täieliku kohtuliku kontrolli selle üle, kuidas komisjon kohaldas leebema kohtlemise teatist. Lisaks sellele olevat Üldkohus jätnud tähelepanuta ka selle, et komisjon rikkus